

سوگواری برای مادر (زینب خاتون شمی پور) به گویش بختیاری

ای دا نَمیر، ای دا نَمیر، تا خُوم بیام بالا سَرِت، یُسوم تیگ و تیات، دست بگشُم سَرپاهات
ای دا نَمیر، ای دا نَمیر، ایما ایچو کم طاقتیم، بی سَرمنزل و آواره، هَمس به کار آقتیم

دُویَلُم پَل بُوَرین، گُویَلوم گَد بُوَرین، خاتون که رَه زِه بَینمون، چَطور زِ او دل ایبُوَرین
دُویَلُم پَل بُوَرین، گُویَلوم گَد بُوَرین، دامون که رَه شامون که رَه، زِ زنده ای دل بُوَرین

ای دا نَرَو، ای دا نَرَو، ایما ایچو خومون تَکیم، بهشت واییده سَهَم تو، ایما ایچو به جَندمیم
ای دا نَرَو، ای دا نَرَو، تو پهل ایما وابات بیایم، جُونِ اصغر ولمون تَکُن، یواش پَرَو دیندات بیایم

نَرنه سیاه، نَرنه سیاه، بوگو آقام بیا وانیات، اصغر بیاره اسب و زین، شال پَوَنه سَرپاهات
نَرنه سیاه، نَرنه سیاه، وازکو زُنو قشنگ تیا، تا شَو بره وُ روز بیا، شونه بگش مِنه میا

دُویَلُم پَل بُوَرین، بوتیلُوم ری بَکنین، جُورِ زینب دیه نیا، همه وایک زار بَزَنین
دُویَلُم پَل بُوَرین، بوتیلُوم ری بَکنین، شیرزن که رَه زِه بَینمون، توشمال چپی ساز گُنین

ای دا بَیَو، ای دا بَیَو، مو تَنروم کد راست گُئِم، زِه ایی دِلُم هی خین ایا، مو دی چَطور سر راست گُئِم
ای دا بَیَو، ای دا بَیَو، جمع کو زونو بَچیلَنه، سفره پَوَن بالا پابین، نازکو زونو گُورگَلِته

ای دا سیچه تو واپری، ای دا سیچه مسافری، جُونِه خَوته یَدَم بَمَهَن، بام حرف بزن ایی آخری
ای دا سیچه تو واپری، ای دا سیچه مسافری، ایل شینی جمع واییدن، وره بَیَو مَر کافری

ای دا بُوگو، ای دا بُوگو، زِه درد و رنج روزگار، زِه ایی فَلَک و لنگار، وُلا تو غم داری هزار هزار
ای دا بُوگو، ای دا بُوگو، زِه قلب پُر خینت بُوگو، ایی کلیه های لعنتی، پُشت پاهات گُلوگُلو

ای دا اِخوم مُو دُوارته، بو بِنهَوم مِنه مِیات، بِنوم سَرُم سَر شُونِت، خُو بِنیرُوم به او تِیات
ای دا اِخوم مُو دُوارته، مِین دِست گِروم او دِستانه، سِیت بُوگُوهُوم زِ غِرِبْتُم، ماچ بُوگُوم ترنه هات

ای دا چِطُور دِلِت اِیا، دِل بِکِنی زِه بَچِیلِت، وِلمون گُنی بری سفر، ترکمون کِنی زِه بَقِلِت
ای دا چِطُور دِلِت اِیا، دِل بِکِنی زِه بَچِیلِت، کافر گُوِه به حالِسُون، زَج اَزِن اِیی دُورگِلِت

ای دا مُونَم با خوت بَور، اِخوم بِیام به اِیی سفر، خوم تَکوم وِلاتِ وَر، جون خوتِه مُونَم بَور
ای دا مُونَم با خوت بَور، اِخوم بِیام به اِیی سفر، بیدِن مو بی فایدَه، گُر اِگُروم زِ پا تا سر

دایي غلام بُوگو به دام، یواش بِرو مو هم بِیام، اِیچو دیه هُونِه مو نید، دیندات اِیام جون تِیام
دایي غلام بُوگو به دام، زیه حالا سی زیرِ خاک، بَیو بِریم زِه اِیی وِلات، غم مرگِت کِرْدُم هَلاک.

سینا حافظی - اکتبر ۲۰۱۱